

Albérloválasztás

Az egyik szociális intézmény dolgozói és vezetője ellen panasszal élt a település lakója. Felháborodva írja le a tiszteletlen, az ügyintézésben nagyfokú alkalmatlanságot mutató kollégákat, akik becsületsértően viselkedtek vele szemben.

Hosszasan tájékoztat arról, hogy lakását jóhiszeműen albérletbe adta ki egy másik településről ideköltöző 3 gyermekes családnak, akik azonban „nem tudják a lakást rendeltetésszerűen használni, nem tudnak városi környezetbe beilleszkedni”, összeütközésbe kerültek szomszédaikkal, gyermekeiket nem jól nevelik, stb. Részletesen tájékoztat vélt/valós sérelmeiről, melyek az albérlet felmondásához vezettek. Az intézmény munkatársai az azonnali felmondást nem helyeselték, a család mellé álltak, ami a panaszost a levél megírására ösztönözte.

Az eset jogi része, az albérleti jogviszony tartalma és a lakás rendeltetésszerű használata nem tartozik az Etikai Kollégium hatáskörébe, ezért avval nem foglalkoztunk.

Mivel a beadványból egyoldalú tájékoztatást kaphattunk csupán, szükségesnek éreztük volna az ügyben érintett intézmény dolgozóinak meghallgatását is.

Válaszlevelünkben megírtuk, hogy:

„...azt javasoljuk, amennyiben igényli, megkeressük a vezetőt, felkérjük, hogy a tevékenységükkel szemben felhozott panaszra tegyék meg az észrevételüket. A két vélemény alapján - remélhetőleg - megállapítható, hogy a családgondozók eljárásában történt-e etikai vétség. ... Kérem, szíveskedjék nyilatkozni, hogy panaszának vizsgálatát igényli-e javaslatunk szerint.”

Válasz azóta sem érkezett.